

Då vidare den nu gällande lagstiftningen för sparbankerna synbarligen icke lemnar fullt tillräckliga garantier för de till förkofran emottagna medlens vederbörliga förvaltning, och då obekantskapen hos befolkningen med dylika inrättningsars bästa organisation, vård och reviderande tvifvels utan utgör ett hinder för deras allmänna utbredning, samt då den värdefulla erfarenhet, som särskildt under det senaste årtiondet förvärfvats i utlandet beträffande ifrågavarande inrättningsars organisation och förvaltning, icke längre bör lemnas obegagnad; så får jag härmed värdsammast hemställa,

det måtte Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, dels om en tidens kraf motsvarande omarbetning af nu gällande förordning för sparbanker, dels om utarbetandet och utgifvandet på statens bekostnad af en fullständig redogörelse för sparbankers och låneföreningars hela organisation och förvaltning.

Stockholm den 29 Januari 1882.

Axel Wilh. Ljungman.

N:o 83.

Af Herr J. Marcuson: Om tillägg till 28 § i militieboställsordningen af den 23 Januari 1836.

I Kongl. förordningen af den 23 Januari 1836, §§ 3, 4, 19, 20, 22, angående kronoboställen, stadgas, att arrendator är skyldig bygga bostället åbyggnader samt reparera och underhålla desamma.

I §§ 25, 26, 27 stadgas, att afträdande arrendatorn skall tillgodoföras för all öfverbyggnad, enligt beräkning af synerätten.

I § 28 stadgas, att denna tillgodogörelse skall af tillträdaren till afträdaren lemnas i reda penningar.

Mången gång har det visat sig vid laga af- och tillträdessyn, att summan för dessa öfverbyggnader är ganska betydlig, dels genom kommunens fattade beslut att uppföra kyrka, skolhus och prestgård, dels genom nybyggnader å bostället i följd af laga syner.

Arrendatorn kan med ett ord hafva måst nedlägga alla sina med svett och möda gjorda besparingar på detta byggande. Så inträffar ny arrendeauktion, och bostället öfvergår till annan arrendator. Denne ställer den i kontraktsformuläret äskade borgen för en tid af 5 år och antages.

Den nye arrendatorn skall nu till afträdaren, enligt ofvan anförda § 28, godtgöra denne med reda penningar för gjorda öfverbyggnader. Men härför har afträdaren ingen säkerhet alls, ty den å arrendekontraktet befintliga borgen har ej iklädt sig ansvar angående ersättning för öfverbyggnader, och tillträdaren kan mycket väl vara utan medel och således urståndsatt att lemna ett öre till afträdaren, som måhända måste gå från hus och hem, utan att någonsin erhålla den rättvisa och väl behöfliga ersättningen.

Att här föreligger en orättvisa torde böra erkännas.

Jag vågar därför föreslå, att § 28 i den åberopade Kongl. förordningen af den 23 Januari 1836 måtte få följande tillägg:

Tillträdande arrendator af kronoboställe har att äfven ställa fullgiltig borgen (hos afträdaren) för dennes möjliga gjorda öfverbyggnader.

Ersättningssumman för dessa skall vid tillträdet ovilkorligen gäldas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1882.

J. Marcuson.

Häri instämmer

A. P. Lind.
